

1.list Tesalonickým

¹ Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonicenských v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. ² Díky èiníme Bohu vždycky ze všech vás, zmínku èiníce o vás na modlitbách našich, ³ Bez pøestání pamatující na skutek víry vaší, a na práci svaté lásky, a na trpìlivost nadíje Pána našeho Jezukrista, pøed Bohem a Otcem naším, ⁴ Vìdouce, bratøí Bohu milí, o vyvolení vašem. ⁵ Nebo evangelium naše k vám nezáleželo toliko v slovu, ale i v moci, i v Duchu svatém, a v jistotì mnohé, jakož víte, jací jsme byli mezi vámi a to pro vás. ⁶ A vy následovníci naši i Pánì uèinìni jste, pøijavše slovo jeho ve mnohé úzkosti, s radostí Ducha svatého, ⁷ Takže jste uèinìni pøíklad dobrý všem vòícím v Macedonii a v Achaii. ⁸ Nebo od vás rozhlásilo se slovo Pánì netoliko v Macedonii a v Achaii, ale i na všelikém místì víra vaše, kteráž jest v Boha, roznesla se, takže již nepotøebí nám o tom nic mluvíti. ⁹ Oni zajisté sami o nás vyznávají, jaký byl pøíchod náš k vám a kterak jste se obrátili k Bohu od modloslužby, abyste sloužili Bohu živému a pravému, ¹⁰ A oèekávali Syna jeho s nebe, kteréhož jest vzkøisil z mrtvých, totiž Ježíše, kterýž vysvobodil nás od hnìvu budoucího.

2

¹ Nebo i vy sami víte, bratøí, pøíchod náš k vám že jest nebyl daremný. ² Ale i prve trpìvše, a pohaninì snásevše, (jakož víte) v místì Filippis, osvobodili jsme se v Bohu našem mluvíti vám smìle evangelium Boží, s mnohými odpory. ³ Napomínání zajisté naše nebylo z podvodu, ani

z neèistoty, ani ve lsti. ⁴ Ale jakož Bùh nás hodné uèinil toho, aby nám svùeno bylo evangelium, tak⁴ mluvíme, ne jako lidem se líbíce, ale Bohu, kterýž zkušuje srdcí našich. ⁵ Aniž⁵ jsme zajisté kdy užívali øeèi pochlebné, jakož víte, ani za pøèinou nìeho lakomství provodili. Bùh⁴ jest svùdek. ⁶ Ani jsme hledali od lidí chvály, ani od vás, ani od jiných, à jsme mohli vás obtížovati, jako Kristovi apoštolé. ⁷ Ale byli jsme tiší mezi vámi, jako když matka chová dítky své. ⁸ Tak naklonìni k vám byvše, hotovi jsme byli s velikou chutí, vydati vám netoliko evangelium Boží, ale také i duše naše, protože jste nám byli velmi milí. ⁹ Nebo pamatujete, bratøí, na práci naši a ustávání. Ve dne i v noci zajisté pracovavše, proto abychom žádného z vás neobtěžovali, kázali jsme u vás evangelium Boží. ¹⁰ Vy jste svùdkové toho i Bùh, kterak jsme svatì, a spravedlivì, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteøíž jste uvìøili, ¹¹ Jakož víte, kterak jednoho každého z vás, jako otec dítek svých, napomínali jsme vás a potíšovali, ¹² I s osvidòováním, abyste chodili hodnì Bohu, kterýž povolal vás do království svého a v slávu. ¹³ Protož i my díky èiníme Bohu bez pøestání, že pøijavše slovo Boží, kteréž jste slyšeli od nás, pøijali jste ne jako slovo lidské, ale jakož v pravdì jest, jako slovo Boží, kterýžto i dílo své pùsobí v vás vùících. ¹⁴ Vy zajisté, bratøí, následovníci uèinìni jste církví Božích, kteréž jsou v Židovstvu, v Kristu Ježíši; neb jste takovéž vùci i vy trpìli od vašeho pokolení, jako i oni od Židù. ¹⁵ Kteøíž jsou i Pána Ježíše zabili, i své vlastní proroky, a nás vyhnali, a Bohu se nelíbí, a všem lidem jsou odporní, ¹⁶ Nedopouštìjíce nám mluvitì pohanùm, k tomu aby spaseni byli, aby tak vždy doplòovali høíchy své. Nebo vylit jest na nì hnìv Boží koneèný. ¹⁷ My pak, bratøí, zbaveni byvše vás na chvíli tìlem, ne srdcem, opravdovjì usilovali jsme vidìti tváø vaši s mnohou žádostí. ¹⁸ Protož

chtěli jsme přijít k vám, (zvláště já Pavel,) jednou i po druhé, ale překazil nám satan. ¹⁹ Nebo která jest naše naděje neb radost aneb koruna chlouby? Zdali ne i vy před obličejem Pána našeho Jezukrista v čas příchodu jeho? ²⁰ Vy jistě jste sláva naše i radost.

3

¹ Protož nemohše se déle zdržeti, za nejlepší se nám vidilo, abychom v Aténách pozůstali my sami, ² A poslali jsme Timotea, bratra našeho a služebníka Božího a pomocníka našeho v evangelium Kristovu, aby potvrdil vás a napomenul k tomu, což náleží víře vaší, ³ Aby se žádný nepohnul od ní v takových těchto souženích. Neb i sami víte, že jsme k tomu postaveni. ⁴ Ještě zajisté, když jsme u vás byli, předpovídali jsme vám, že budeme souženi; jakož se i stalo, jakž víte. ⁵ Protož i já, nemoha se déle zdržeti, poslal jsem ho k vám, abych zviděl o víře vaší, ať by snad nijak nepokoušel vás ten pokušitel, a tak aby nebyla daremná práce naše. ⁶ Nyní pak když k nám přišel Timoteus od vás a zvěstoval nám novinu veselou o víře a lásce vaší, a že nás připomínáte dobře, žádajíce vždycky nás viditi, jako také i my vás, ⁷ Protož potěšeni jsme z vás, bratři, ve všelikém soužení a nesnadnosti naší, skrze víru vaší. ⁸ Nebo aj, živi jsme, jestliže vy pevně stojíte v Pánu. ⁹ A jakým díkváním z vás můžeme se odměniti Bohu za všecku tu radost, kterouž radujeme se pro vás před obličejem Boha našeho, ¹⁰ Dnem i nocí přehorlivě modléce se, abychom uzřeli tvář vaši a doplnili to, čehož by se nedostávalo víře vaší? ¹¹ Sám pak Bůh a Otec náš, a Pán náš Ježíš Kristus spraviž cestu naši k vám. ¹² A vás tentýž Pán raěiž rozmnožiti a rozhojniti v lásce, kterouž máte k sobě vespolek, i ke všem, jako i nás k vám, ¹³ Aby tak utvrzena byla srdce vaše neposkvrněná v svatosti, před

Bohem a Otcem naším, ku pøíští Pána našeho Jezukrista, se všemi svatými jeho.

4

¹ Dále pak, bratøí, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste pøijali od nás, kterak byste mìli choditi a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhodnili více. ² Víte zajisté, jaká pøíkázání vydali jsme vám skrze Pána Ježíše. ³ Ta[†] jest zajisté vůle Boží, totiž posvícení vaše, abyste se zdržovali od smilstva, ⁴ A aby umìl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v uctivosti, ⁵ Ne v libosti tělesných žádostí jako i pohané, kteøíž Boha neznají; ⁶ A aby žádný neutiskal ani oklamával v jakémkoli jednání bratra svého, protože mstitel jest Pán všeho toho, jakož i pøedpovídili jsme vám a osvědìili. ⁷ Nebo nepovolal nás Bùh k neèistoti, ale ku posvícení. ⁸ A protož kdo by pohrdal tímto, ne èlovìkem pohrdá, ale Bohem, kterýž i dal Ducha svého svatého nám. ⁹ O lásce pak bratrské není[†] potøebí psáti vám; nebo jste vy již tomu od Boha nauèeni, abyste milovali jedni druhé. ¹⁰ A jistì èiníte to ke všemním bratøím ve vši Macedonii. Napomínáme[†] pak vás, bratøí, abyste se v tom ještì více rozhodnili, ¹¹ A snažili se pokojni býti a hledìti toho, což komu náleží, a pracovati rukama svýma vlastníma, jakož jsme pøíkázali vám, ¹² Tak abyste slušní chodili pøed timi, kteøíž jsou vnì, a v nièemž abyste nemìli nedostatku. ¹³ Nechci[†] pak, abyste nevidìli, bratøí, o těch, kteøíž zesnuli, abyste se nermoutili, jako i jiní, kteøíž nadìje nemají. ¹⁴ Nebo jakož víme, že Ježíš umøel a z mrtvých vstal, tak[†] Bùh i ty, kteøíž by zesnuli v Ježíšovi, pøivede s ním. ¹⁵ Toto zajisté vám pravíme slovem Pánì, že my, kteøíž živi pozùstaneme do pøíchodu Pánì, nepøedejdeme těch, kteøíž zesnuli. ¹⁶ Nebo Pán náš s zvukem ponoukajícím, s hlasem archandìla a s troubou

Boží sstoupí s nebe, a mrtví, kteříž jsou v Kristu, vstanou nejprve. ¹⁷ Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblakù, vstøíc Pánu v povìtøí, a tak vždycky se Pánem budeme. ¹⁸ A protož potìšujtež jedni druhých tímìto slovy.

5

¹ O èasích pak a chvílech, bratøí, nepotøebujete, aby vám psáno bylo. ² Nebo vy sami výbornì víte, že ten den Páni jako zlodìj v noci, tak pøijde. ³ Neb když dìjí: Pokoj a bezpeènost, tedy rychle pøijde na nì zahynutí, jako bolest ženì tíhotné, a neujdou^t toho. ⁴ Ale vy, bratøí, nejste ve tmì, aby vás ten den jako zlodìj zachvátil. ⁵ Všickni vy synové svìtla jste a synové dne; nejsme^t synové noci, ani tmy. ⁶ Nespìmež tedy, jako i jiní, ale bdìme a støízlivì buìme. ⁷ Nebo kteříž spí, v noci spí, a kteříž se opíjejí, v noci opilí jsou. ⁸ Ale my, synové dne jsouce, støízlivì buìme, obleèeni jsouce v pancíø víry a lásky, a v lebku, jenž jest nadìje spasení. ⁹ Nebo nepostavil nás Bùh k hnìvu, ale k nabytí spasení, skrze Pána našeho Jezukrista, ¹⁰ Kterýž umøel za nás, abychom, buìto že bdìme, buìto že spìme, spolu s ním živí byli. ¹¹ Protož napomínejte se vespolek, a vzdìlávejte jeden druhého, jakož i èiníte. ¹² A prosíme^t vás, bratøí, znejtež ty, kteříž pracují mezi vámi, a pøedloženi jsou vám v Pánu, a napomínají vás, ¹³ A velice je milujte pro práci jejich. A mìjte se k sobì vespolek pokojnì. ¹⁴ A prosíme^t vás, bratøí, napomínejte z øádu vystupujících, potìšujte choulostivých, snášejte mdlé, trpìlivì se mìjte ke všemním. ¹⁵ Vizte, aby nikdo zlého za zlé neodplacoval, ale vždycky úèinnosti dokazujte, i k sobì vespolek i ke všemním. ¹⁶ Vždycky se radujte, ¹⁷ Bez pøestání se modlte, ¹⁸ Ze všeho díky èiòte; nebo ta jest vůle Boží v Kristu Ježíši, aby se tak dáo

od vás. ¹⁹ Ducha neuhašujte, ²⁰ Proroctvím nepohrdejte, ²¹ Všeho zkuste; což dobrého jest, toho se držte. ²² Od všeliké zlé tvárnosti se varujte. ²³ On pak Bùh pokoje posvìtiž vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku pøíští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž. ²⁴ Vìrný^t jest ten, jenž povolal vás, kterýž také i uèiní to. ²⁵ Bratøí, modlte se za nás. ²⁶ Pozdravte všech bratøí v políbením svatém. ²⁷ Zavazují^t vás skrze Pána, aby èten byl list tento všem bratøím svatým. ²⁸ Milost Pána našeho Jezukrista budiž s vámi. Amen. List první k Tessalonicenským psán jest v Aténách.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900